

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖
ผลงานจากการแข่งขันในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติ ครั้งที่ ๖๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๙

ภาพวันนั้น

นางสาวธนาภรณ์ สกุลปักษ์
นางสาวนริศรา บุญมา
นางสาวชिरญา คมศรี
เรื่องและภาพ

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖

ภาพวันนั้น

นางสาวธนาภรณ์ สกุลปักษ์

นางสาวนริศรา บุญมา

นางสาววชิรญา คมศรี

เรื่องและภาพ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖

เรื่อง ภาพวันนั้น

คณะที่ปรึกษา

นายอำนาจ วิชยานุวัติ	เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นางวัฒนาพร ระงับทุกข์	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นางสาวรติมา แสงบัวเผื่อน	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะจัดทำต้นฉบับ

นางสาวพรรณงาม แยมบุญเรือง นางวัฒนา บุญเสนอ นางสาวนภรณ์ ชังบุตรดา
นางสาวขวัญฟ้า นิยมในธรรม นางสาวราตรี ธรรมโชติ นางสาวศิริพร พรรณพัฒนกุล

คณะบรรณาธิการ

นางสาวภา คักดา นางสาวราตรี ธรรมโชติ นายรัฐพงษ์ สงวนงาม

ผู้เรียบเรียงและออกแบบรูปเล่ม

กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้ดำเนินการผลิตและเผยแพร่

กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ผลิตและเผยแพร่ครั้งแรก : พ.ศ. ๒๕๖๓

© ลิขสิทธิ์ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

คำนิยม

‘ภาพวันนั้น’ เป็นเรื่องเล่าในอดีตของดวงใจ เมื่อครั้งยังเป็นนักเรียนและเกิดเหตุการณ์ที่ไม่อาจปฏิเสธ เธอต้องไปรับในขบวนแห่วันลอยกระทงแทนพี่สาวที่ได้รับอุบัติเหตุ เธอรำไรด้วยจิตใจที่เปี่ยมสุขและสามารถทำได้ดี จากประสบการณ์ดังกล่าวทำให้เปลี่ยนความคิดและชีวิตเธอให้ไปเรียนครูจนสำเร็จเป็นครูนาฏศิลป์เพื่อช่วยรักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยต่อไป ผู้จัดทำผูกเรื่องและดำเนินเรื่องด้วยสำนวนภาษาที่ชวนติดตาม ภาพประกอบทำได้ดี การใช้สีให้ความรู้สึกสดชื่น ดูเย็นตา สร้างแรงจูงใจให้ผู้อ่านคล้อยตามเรื่องอย่างน่าชวนติดตามยิ่ง

หนังสือเล่มเล็ก เรื่อง ภาพวันนั้น จึงได้รับรางวัลระดับเหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๑ ประเภทนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในการแข่งขันกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน การจัดทำหนังสือเล่มเล็ก ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติ ครั้งที่ ๖๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๙

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็ก เป็นผลงานของนักเรียนที่ได้รับรางวัล อันดับที่ ๑-๓ จากการแข่งขันกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน การจัดทำหนังสือเล่มเล็ก ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติ ครั้งที่ ๖๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ จำนวน ๑๒ เรื่อง แบ่งเป็นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ จำนวน ๓ เรื่อง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ จำนวน ๖ เรื่อง และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ จำนวน ๓ เรื่อง ชุดหนังสือดังกล่าวมีคุณค่าให้แง่คิดในเรื่อง การกตัญญูทวดเวทต่อผู้มีพระคุณ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติได้รับแต่สิ่งที่ดี วัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของไทย ควรรักษาและสืบทอดต่อไป และการสำนึกผิดกลับตนกลับใจเป็นคนดี รวมถึงการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมแฝงในเนื้อเรื่อง เป็นผลงานที่แสดงถึงความสามารถของนักเรียนในการจัดทำหนังสือประเภทบันเทิงคดีทั้งเรื่องและภาพ แต่ละเล่มมีส่วนที่ดีและจุดเด่นแตกต่างกันไป นักเรียนที่เป็นผู้เขียน ผู้วาดภาพ และผู้จัดทำรูปเล่มทุกคนมีโอกาสพัฒนาตนเอง สามารถจะเป็นนักเขียน นักวาดภาพ และนักออกแบบที่ดีได้ ดังนั้น ทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรช่วยกันส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้เพิ่มพูนทั้งในด้านความรู้และทักษะให้ปรากฏได้อย่างชัดเจน

ข้อสังเกตของหนังสือเล่มเล็กโดยรวม สรุปได้ดังต่อไปนี้

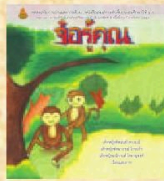

เนื้อเรื่อง นักเรียนมีความเข้าใจแนวคิดของเรื่อง จึงสามารถวางเค้าโครงเรื่องจากเรื่องใกล้ตัว ผูกปมปัญหา สร้างเหตุการณ์ และคลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้นสู่แก่นเรื่อง (Theme) ชวนให้ผู้อ่านติดตามเรื่องที่สร้างขึ้น

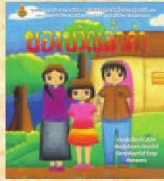
ภาพประกอบ นักเรียนมีความสามารถออกแบบภาพประกอบเรื่องได้ดี ทั้งลายเส้น สีที่สดใสสวยงามที่เป็นไปตามวัย นำเสนอโดยออกแบบปกหนังสือให้สรุปเนื้อเรื่องสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพหน้าปก สามารถเข้าใจเรื่องและชวนติดตามอ่าน นับว่ามีพัฒนาการได้อย่างชัดเจน ส่วนบทบรรยายและคำพูดการเว้นวรรคตอน และการวางวรรคยุค แม้มีข้อบกพร่องบ้างแต่ก็เป็นส่วนน้อย ถ้าได้รับการแก้ไขก็จะทำให้หนังสือมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงบรรณาธิการหนังสือเล่มเล็กชุดนี้ เพื่อเป็นสื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนให้โรงเรียนนำไปใช้กับนักเรียนให้เกิดประโยชน์ในการกระตุ้นให้ผู้อ่านผู้เขียน และผู้วาดภาพที่อยู่ในวัยเดียวกัน ให้พัฒนาตนเองทั้งด้านการอ่านและการเขียน เป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน รวมถึงการสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนต่อไป

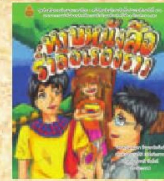
ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็ก
 ผลงานนักเรียนที่ได้รับรางวัล อันดับที่ ๑-๓
 ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติ ครั้งที่ ๖๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ จำนวน ๑๒ เรื่อง
ผลงานนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖

จอร์จคุณ
 (เหรียญทองชนะเลิศ)

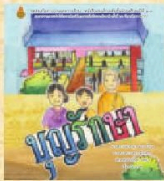

ของขวัญล้ำค่า
 (เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๑)

หาบหนังสือรำลือเรื่องราว
 (เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๒)

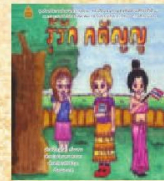
หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

บุญรักษา
 (เหรียญทองชนะเลิศ)

จิตใต้สำนึก
 (เหรียญเงินรองชนะเลิศอันดับที่ ๑)

รู้รัก กตัญญู
 (เหรียญเงินรองชนะเลิศอันดับที่ ๒)

ผลงานนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

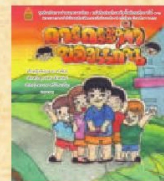
หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

ธรรมเนียมที่พ่อทำ
 (เหรียญทองชนะเลิศ)

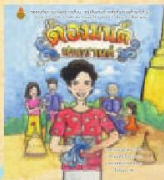

กลับใจ
 (เหรียญเงินรองชนะเลิศอันดับที่ ๑)

การกระทำของแก่น
 (เหรียญทองแดงรองชนะเลิศอันดับที่ ๒)

หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖

ต้องมนต์สกรานต์
 (เหรียญทองชนะเลิศ)

ภาพวันนั้น
 (เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๑)

ของดีที่บ้านฉัน
 (เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๒)

คำนำ

หนังสือเรื่อง ภาพวันนั้น เล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน โดยมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ ‘การรักษาวัฒนธรรมประเพณีไทย’ ซึ่งดำเนินเรื่องผ่านตัวละครที่นำเอาเอกลักษณ์ของไทยมาถ่ายทอดสู่รุ่นลูกรุ่นหลานให้รู้จัก ได้ชี้แนะให้เห็นคุณค่า และช่วยกันรักษาให้สืบทอดต่อไป

คณะผู้จัดทำหวังว่า จะมีประโยชน์ต่อผู้อ่านและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

นางสาวธนาภรณ์ สกุลปักษ์

นางสาวนริศรา บุญมา

นางสาววชิรญา คมศรี

เมื่อดวงจันทร์ลับจากขอบฟ้า และพระอาทิตย์โผล่พ้นหุบเขาขึ้นมา
แทนที่ เวลานี้ทั่วทั้งผืนป่า เต็มไปด้วยหยาดน้ำค้างที่ต้องแสงอาทิตย์ เหล่าสัตว์
น้อยใหญ่เริ่มออกหากิน นกเริ่มส่งเสียงสวดประสานกัน รวากับขับร้องบทเพลง
ชีวิตในป่าใหญ่ค่อย ๆ เริ่มดำเนินไปอีกครึ่งหนึ่ง เฉกเช่นเดียวกันกับผู้คน
ในหมู่บ้านสายธาร ถนนสายเก่าในหมู่บ้านเริ่มปรากฏผู้คนออกมาเดินสวนทาง
ไปมา บ้างก็เดินทางไปตลาดเช้า บ้างก็ออกไปดูไร่นา บ้างก็ออกไปทำงาน
และบ้างก็เดินทางไปโรงเรียน

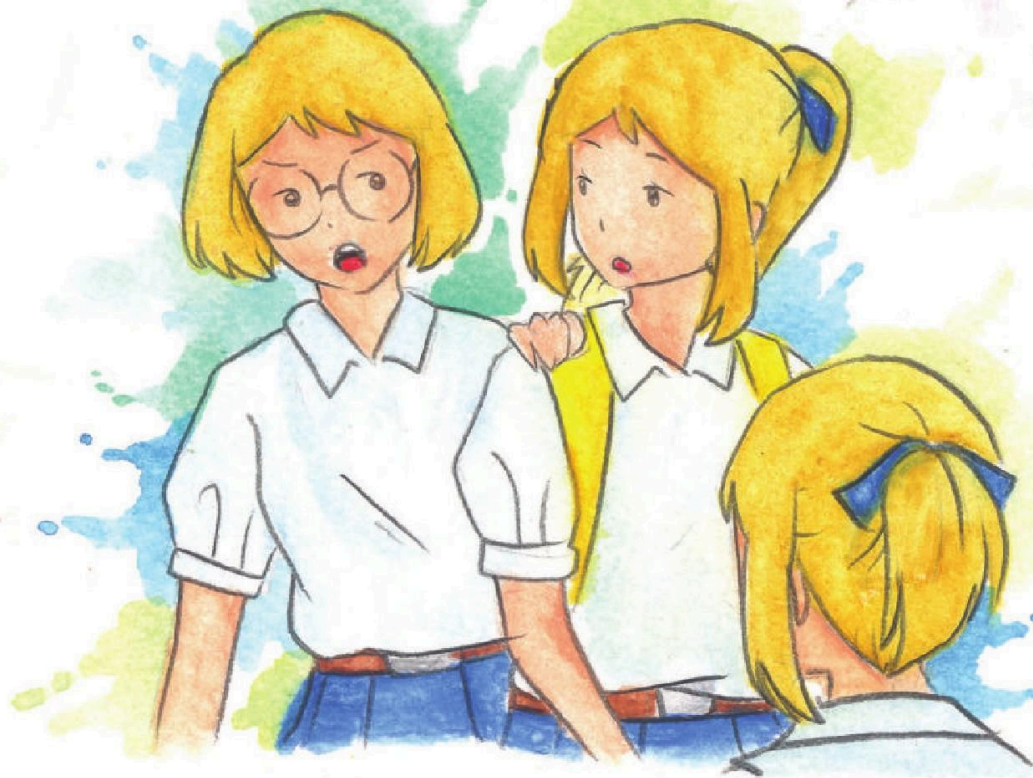
“หนูไปก่อนนะคะ” เสียงหวานสองเสียง เอ่ยประสานกันอย่างพร้อมเพรียง สองพี่น้อง ‘แก้วตา’ และ ‘ดวงใจ’ เอ่ยบอกกับ ‘ยายบุญ’ ก่อนจะหยิบกระเป๋าสะพายขึ้นบ่า มุ่งหน้าออกจากบ้านไป จุดหมายปลายทางอีกไม่ไกลและไม่ใช่ที่ไหน หากแต่คือ ‘โรงเรียนอรุณรุ่ง’

แก้วตาเป็นนักเรียนชั้น ม.๖ และดวงใจเป็นนักเรียนชั้น ม.๔ ไม่มีใครไม่เคยได้ยินชื่อของสองพี่น้องคู่นี้ ไม่ใช่เพราะหน้าตา นิสัย หรือผลการเรียน แต่เป็นเพราะพวกเธอเป็นหลานสาวสุดที่รักของยายบุญนั่นเอง

ยายบุญเป็นแม่ค้าธรรมดา แต่สมัยยังสาว เธอเป็นผู้ที่มีความสามารถ
ในด้านการฟ้อนรำ บ่อยครั้งที่เธอต้องออกแสดงงานสำคัญ ๆ ของหมู่บ้าน
และเมื่อพอกับแม่ของแก้วตาและดวงใจแยกทางกัน หลาน ๆ จึงถูกส่งตัวมา
หาเธอตั้งแต่วัยเล็ก

ยายบุญคอยอบรมสั่งสอนมารยาทแก่หลานทั้งสองตั้งแต่เด็ก ๆ พร้อมทั้ง
สอนนาฏศิลป์ไทยให้เป็นความสามารถพิเศษติดตัว แก้วตาให้ความสนใจ
และขยันฝึกซ้อมเป็นอย่างดี ขณะที่ดวงใจไม่ได้ให้ความสนใจเท่าไรนัก

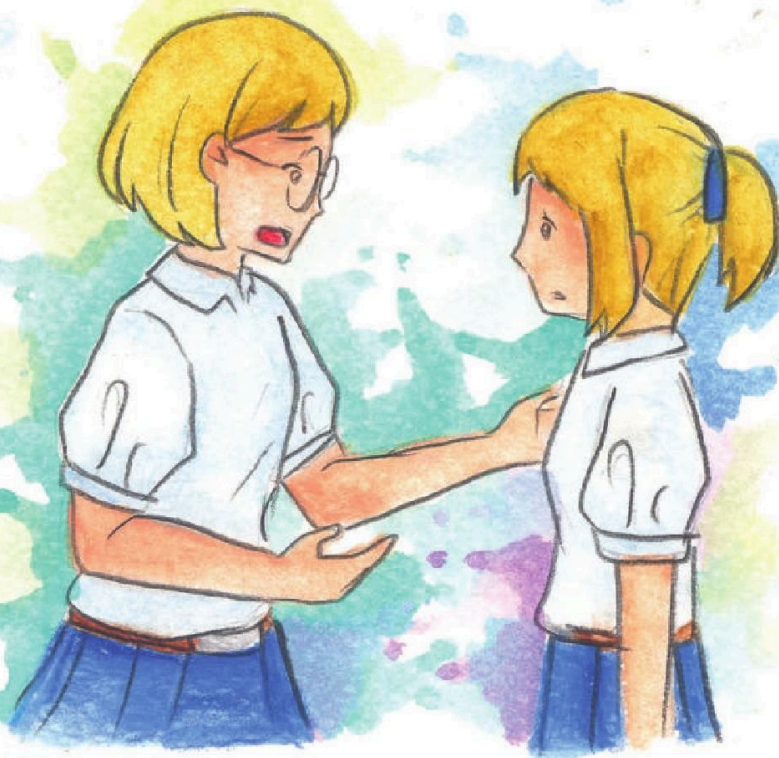

เมื่อสองพี่น้องเดินทางมาถึงโรงเรียน สิ่งแรกที่เห็น บอกได้เต็มปากเต็มคำว่า ‘วุ่นวาย’ ดอกไม้ส่วนมากถูกจัดลงกระถางแต่ก็ยังไม้่น้อยที่ยังวางอยู่บนพื้น นักเรียนถือกล่องอุปกรณ์และของตกแต่งเดินไปมา รถขบวนกำลังถูกตกแต่งให้สวยงาม แต่กระนั้นบรรยากาศความสนุกสนานก็อบอวลไปทั่วบริเวณ เป็นปกติที่โรงเรียนจะจัดขบวนใน ‘วันลอยกระทง’ ของทุกปี ความวุ่นวายนี้จึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ทุกคนรอคอย เดินเข้าโรงเรียนมาไม่ไกล เสียงเรียกร้อนรังก็ดังจากด้านหลัง “แก้วตา แก้วตา มาทางนี้เร็ว เธอต้องไปเตรียมตัวนะ!”

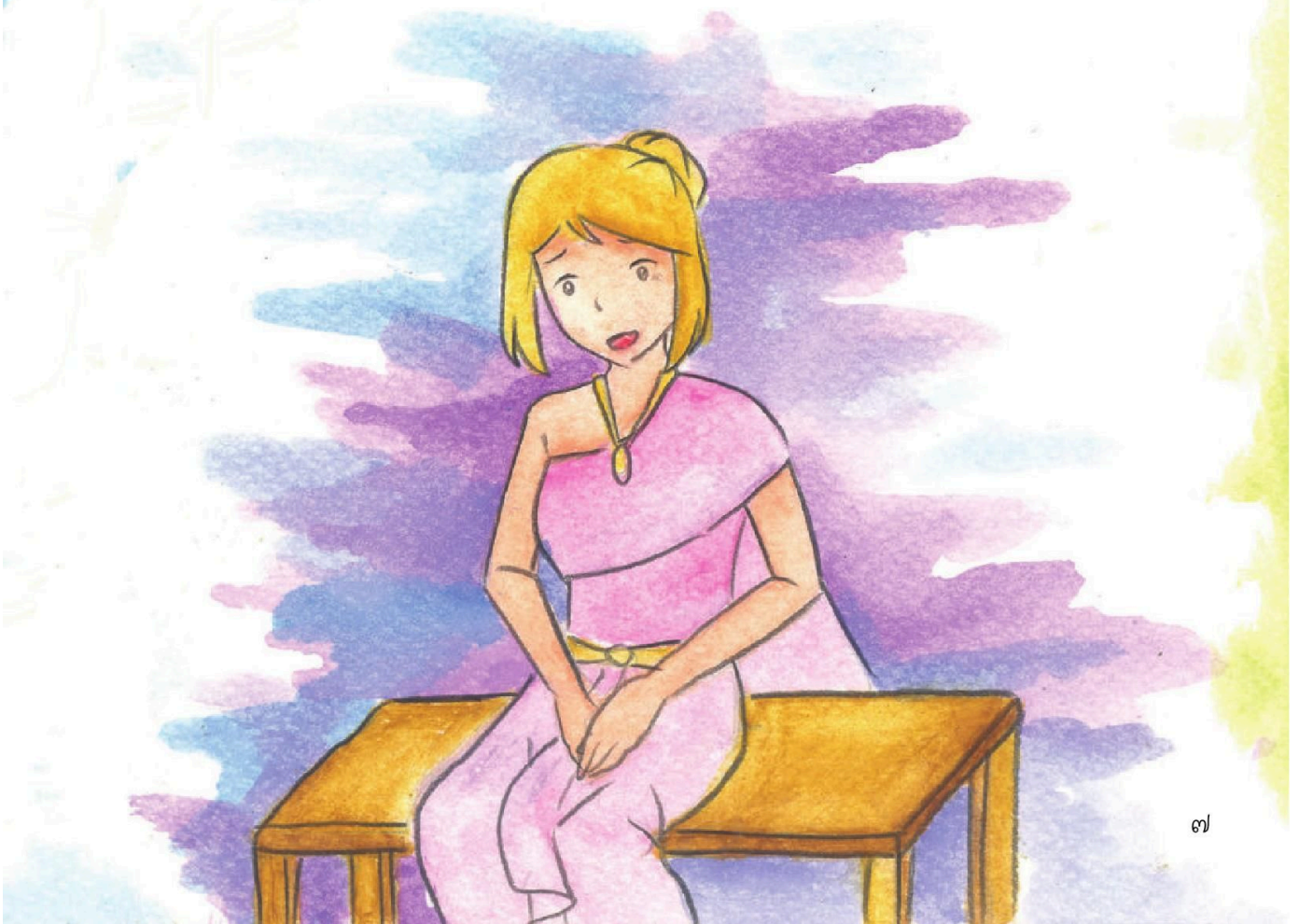
คนเรียกไม่ใช่คนอื่นไกล หากแต่เป็น ‘ฝน’ เพื่อนสนิทของแก้วตา ที่พ่วงมาด้วยตำแหน่งกรรมการนักเรียน “เธอต้องร่ำเปิดงาน รีบตามฉันมานี้เลย” ไม่พูดเปล่า ฝนคว้าข้อมือแก้วตา แล้วดึงให้ออกเดินไปทันที แก้วตาหันมาโบกมือให้น้องสาวเล็กน้อย ก่อนจะถูกลิ้นหายไปกับฝูงชน ดวงใจโบกมือลาพี่จนลับสายตา ก่อนจะมุ่งหน้าไปรวมกับกลุ่มเพื่อนของตนเอง

การเตรียมงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว ไม่นานนัก พระอาทิตย์ก็ลอยต่ำ บ่งบอกว่าอีกไม่นาน ก็ถึงเวลาที่ขบวนแห่จะออกเดินทางสู่วัดประจำตำบล แต่เบื้องหลังความสนุกนั้นกลับมีความวุ่นวายเล็ก ๆ ก่อตัวขึ้น เมื่อนักแสดง คนสำคัญหายไจากสถานที่จัดงาน ดวงใจที่วกกลับมาดูพี่สาวถึงกับชะงัก เมื่อฝนร่ำคำถามใส่เธอ “ดวงใจ เธอเห็นแก้วตาไหม แก้วตา อยู่กับเธอรึเปล่า” “ไม่ค่ะ พี่แก้วตาไม่ได้อยู่ที่นี้หรือคะ?” ฝนหน้าซีด บอกด้วยน้ำเสียงร่อนรน “แก้วตาน่ะ หายตัวไปแล้วนะสิ!”

จากนั้นความวุ่นวายเล็ก ๆ ก็ก่อเกิดเป็นความโกลาหลจนได้ เมื่อเวลางานใกล้เข้ามาทุกขณะแต่แก้วตากล้วยกลับหายไป ตามหากันจนวุ่นวายอยู่สักพัก เสียงหนึ่งก็ดังขึ้นราวกับจุดความหวังในใจทุกคน “เจอแก้วตาแล้ว อยู่ทางนี้” ฝนรีบวิ่งมาด้วยความหวัง แต่แล้วสีหน้าของเธอก็ซีดลงทันที เมื่อข่าวดีกลับกลายเป็นข่าวร้าย เมื่อฝนพบว่า ข้อเท้าของแก้วตาบวมแดงจนบอกได้ว่า เธอคงขึ้นรถเปิดงานไม่ได้เป็นแน่ “ขอโทษนะ ฉันซุ่มซุ่มเกินไปหน่อยนะ” แก้วตาเอ่ยด้วยความสลด แต่มันก็ไม่ได้ทำให้ใครรู้สึกดีขึ้น

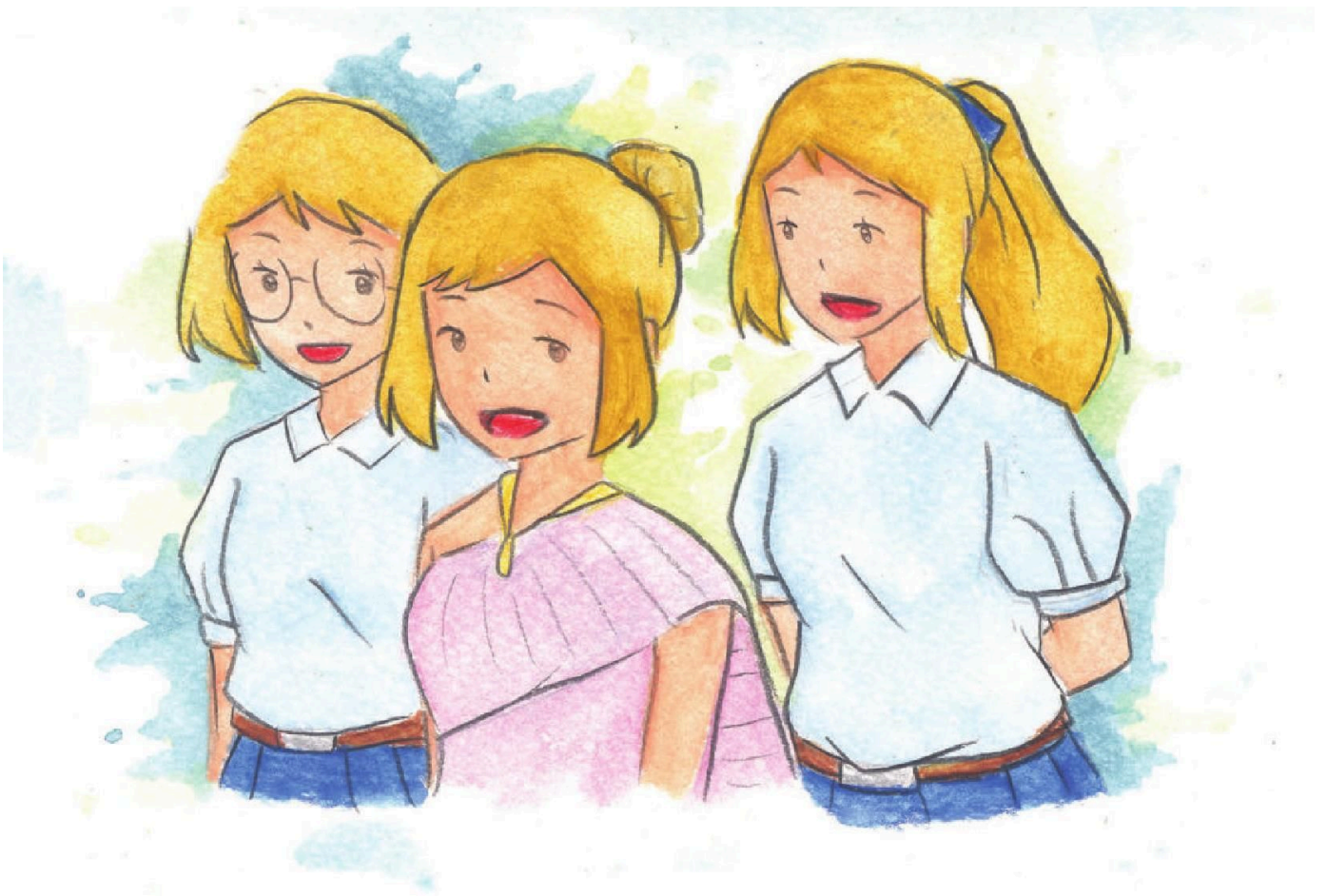

“แย่แล้ว ๆ แล้วแบบนี้ใครจะขึ้นแทนล่ะ!” ฝนเอามือกุมขมับเดินไปมาราวกับจะหาทางออก เวลานี้ทุกคนมีตำแหน่งหน้าที่กันหมดแล้ว จะปรับเปลี่ยนทั้งหมดก็คงไม่ทันเป็นแน่ แก้วตานั่งสลดอยู่ข้าง ๆ กัน เธอก้มหน้าสำนึกผิด น้ำตาคลอเบา เหตุการณ์อย่างนี้ไม่มีใครอยากให้เกิด แต่เมื่อเกิดก็ต้องหาทางแก้ หาคนที่ทำได้ อย่างแก้วตาสี? ฉับพลันราวกับมีหลอดไฟสว่างวาบขึ้นในหัวของสองเพื่อนซี้ ทั้งฝนทั้งแก้วตาหันมองดวงใจเป็นตาเดียว

“ดวงใจขึ้นแสดงแทนแก้วตาสีนะ!”

ยังไม่ทันตอบตกลง รู้ตัวอีกทีดวงใจก็มาอยู่หน้าเวทีในชุดเต็มยศเสียแล้ว เธอเคลื่อนไหวกายออกไปช้า ๆ ค่อย ๆ ร่ายรำอย่างอ่อนช้อย งดงาม นุ่มนวล แต่ก็มีพลังที่น่าจับตามอง ทุก ๆ ครั้งที่เธอย่างเท้าร่ายกับหัวใจจะหยุดเต้น นี่เป็นครั้งแรกที่เธอได้แสดงต่อหน้าฝูงชน ดวงใจรู้สึกร่ายกับตัวเองจะลอยได้ หัวใจที่เต้นแรงจนแทบจะทะลุออกจากอก บ่งบอกว่า เธอตื่นเต้นมากแค่ไหน ก่อนเท้าของเธอจะหยุดลงพร้อมกับที่ตัวโน้ตตัวสุดท้ายหยุดบรรเลง ท่วงทีกีฬาที่เฝ้ารอกับถูกสะกด

ดวงใจเริ่มหน้าถอดสีก่อนจะเผยรอยยิ้ม เมื่อเสียงปรบมือดังเกรียวกราวขึ้น ไม่ขาดสาย เธอเดินลงจากเวทีด้วยความรู้สึกอึดอัดใจเป็นที่สุด แก้วตากับฝน ต่างเข้ามาแสดงความยินดี แต่ตอนนี้จิตใจของเธอกลับไม่อยู่กับเนื้อกับตัว ความรู้สึกนี้ ที่เธอไม่เคยรู้สึกมานานแล้ว ความรู้สึกสนุกที่ได้สัมผัสสมานาน เธอค่อย ๆ ซึมซับ มันทีละน้อย ก่อนจะค่อย ๆ พุ่มพักความรู้สึกนั้นเอาไว้ในใจ งานแสดงครั้งนี้ ไม่เพียงแค่ว่าเธอได้ความกล้าที่จะขึ้นเวที แต่เธอได้รับบางสิ่งที่มีคุณค่ามากกว่านั้น

สองปีต่อจากนั้น ดวงใจตัดสินใจเรียนเป็นครู เธอกลายเป็นครูสอนนาฏศิลป์
ในเมืองใหญ่ สืบทอดและส่งต่อสิ่งเหล่านี้ไปสู่รุ่นลูกรุ่นหลาน บ่อยครั้งที่เธอ
นึกถามตัวเองว่า ถ้าหากวันนั้นเธอไม่กลับไปหาพี่แก้วตา ถ้าวันนั้นแก้วตา
ไม่ได้รับบาดเจ็บ ถ้าวันนั้นเธอไม่ได้แสดง และไม่ได้รับรู้สัจนี้ เธอจะยังเลือก
เส้นทางนี้อยู่หรือไม่ จะยังร่ำอยู่อีกไหม จะมองเห็นคุณค่าและความสำคัญของ
วัฒนธรรมและประเพณีไทยอยู่หรือไม่

จากวันเป็นเดือน จากเดือนเป็นปี หลายสิบปีที่ผ่านมา ทำให้ดวงใจหวนคิดถึง
ภาพนั้นเสมอ การที่เธอได้มาเป็นครู ได้เห็น ได้รับรู้ มุมมองและทัศนคติของ
นักเรียน วัฒนธรรมประเพณีไทยอยู่คู่กับคนไทยมาช้านานถูกสืบทอด สืบสาน
ส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น บ้างสูญหาย บ้างคงอยู่ บางคนส่วนใหญ่รู้ บ้างมีแค่ไม่กี่คนที่รู้จัก
หากแต่สิ่งเหล่านั้น คงไม่อาจอยู่สืบไป หากคนไทยไม่เคยคิดจะรัก ไม่เคยคิดจะ
เห็นคุณค่า ความสำคัญของการรักษา คือการมองเห็นคุณค่า และส่งต่อคุณค่า
นั้นต่อไปอย่างถูกต้องสมบูรณ์ เพราะสิ่งนี้บอกให้เรารู้ว่า เราเป็นคนไทย บอกให้โลก
รู้ว่าที่นี่คือประเทศไทย ที่นี่คือเมืองไทย เราเป็น ‘คนไทย’ เราก็ต้องรักษา
วัฒนธรรม ประเพณีไทย ให้อยู่คู่กับคนไทยต่อไปชั่วลูกชั่วหลาน

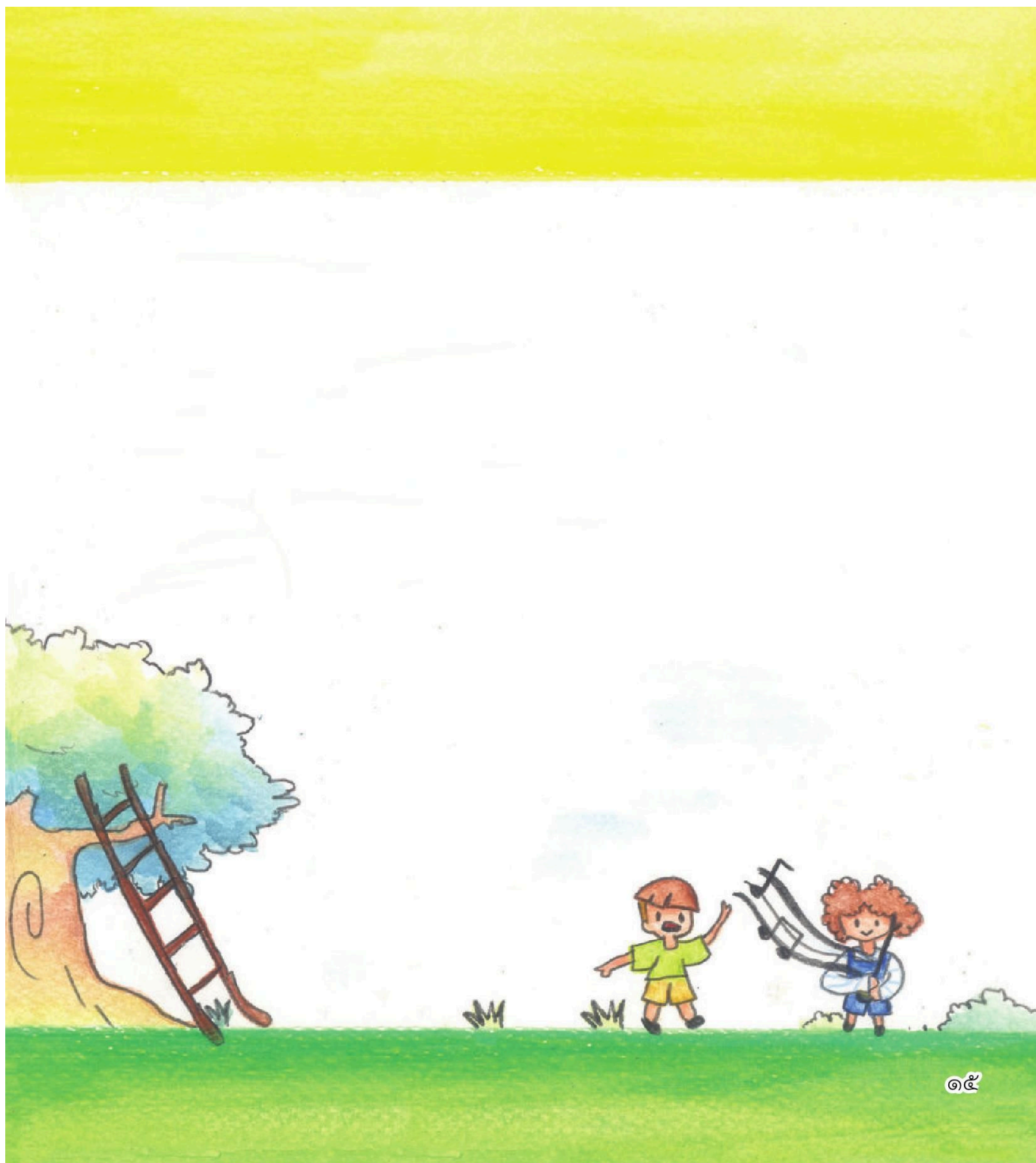

จุดประกายความคิด

“วัฒนธรรมและประเพณีไทย” เป็นสิ่งที่อยู่คู่
กับคนไทยมาช้านาน มีการถ่ายทอด อรรถาธิบาย
และสืบสานจากรุ่นสู่รุ่นหลายหลาก ไม่ว่าจะเป็
ประเพณีสงกรานต์ ลอยกระทง และเขาวรรษา
รวมถึงการประเพณีปฏิบัติต่าง ทั้งการยืม การไหว้
ความสุภาพอ่อนน้อมและถ่อมตน ล้วนแล้ว
เป็นเอกลักษณ์ที่งดงามของชาวไทย

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็ก
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖

เรื่อง ภาพวันนั้น

เรื่องและภาพ

นางสาวธนาภรณ์ สกุลปักษ์

นางสาวนริศรา บุญมา

นางสาววชิรญา คมศรี

โรงเรียนแก่งคอย

อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔

(ปทุมธานี สระบุรี)

สืบทอดผ่านห้วงกาลมาหาหน้ก
สืบทอดผ่านอุปสรรคมากมาย
สืบทอดผ่านคนไทยเรามีเลื่อมลดาข
จะสืบลำหมีให้หายไปชั่วกาล

